

Sygn. akt: I C 419/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Biernikowicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Izabela Buse

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 r. w Chojnicach

sprawy z powództwa G. V. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko D. B. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

I C 419/15

UZASADNIENIE

Powód G. V. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w dniu 13 03 2015 r. wniósł w ramach elektronicznego postępowania upominawczego pozew o zapłatę przeciwko D. B. (1).

SR Lublin Zachód w L. w dniu 07 04 2015 r. wydał nakaz zapłaty, którym uwzględnił roszczenie powoda. (k. 7)

Pozwana wniosła sprzeciw z dnia 16 04 2015 r. (k. 8)

W/w Sąd postanowieniem z dnia 22 04 2015 r. przekazał sprawę do SR w Chojnicach (k. 1)

W pozwie przed SR w Chojnicach (k. 30-33) powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 460,58 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwana zawarła z T - M. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z **dnia 05 11 2013 r.** W związku z zawarciem umowy abonent uzyskał ulgę na świadczone usługi. Z powodu tego, że D. B. nie wywiązała się z warunków zawartej umowy operator wystawił notę obciążeniową. W dalszym ciągu uzasadnienia powód podniósł, że w/w wierzytelność nabył od T - M. w drodze umowy przelewu wierzytelności.

Na poparcie swych twierdzeń zawartych w uzasadnieniu pozwu dołączył do niego m.in. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z **dnia 03 04 2013 r. o nr (...)**. (k. 34).

Pozwana ustosunkowując się do twierdzeń pozwu w piśmie z dnia 09 09 2015 r. (k. 53) wniosła o oddalenie powództwa w całości. Oświadczyła, że zawarła z w/w operatorem umowę (...) 2013 r. Przyznała, że w okresie dwóch miesięcy nie doładowała telefonu zgodnie z wymogami obowiązującymi w umowie, w związku z czym po rozmowie z pracownikiem operatora napisała prośbę o reaktywację umowy. Pozwana oświadczyła, że po tym piśmie doładowywała telefon co miesiąc.

W kolejnym piśmie (vide k. 58) pozwana podniosła zarzut nieistnienia zobowiązania wobec powoda, albowiem ten dochodzi roszczenia wynikającego z umowy nr (...) z dnia 05 11 2013 r., tymczasem (jak podniosła pozwana) z operatorem została zawarta umowa z dnia 03 04 2014 r. o nr (...).

Powód pismem z dnia 04 11 2015 r. (k. 77) ustosunkował się do twierdzeń pozwanej. Oświadczył, że T - M. i pozwaną łączyła umowa w ramach, której pozwana, była zobowiązana przez 42 cykle rozliczeniowe dokonywać doładowywania telefonu o minimalnej kwocie 50 zł., a w razie niedotrzymania tego warunku pozwana miała zostać obciążona karą umowną, której powód w niniejszym postępowaniu dochodzi.

Sąd na rozprawie w dniu 26 01 2016 r. (k. 82) zobowiązał pełn. powoda do przedłożenia warunków oferty promocyjnej, regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Nadto pełn. powoda został zobowiązany do wskazania czy podtrzymuje swoje twierdzenia zawarte w pozwie dotyczące tego, że dochodzi od pozwanej zapłaty z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Powód pismem jak na k. 83 wypełnił zobowiązanie i wskazał, że dochodzi roszczeń wynikających z umowy z dnia 05 11 2013 r. o nr (...).

SĄD (...):

W dniu 05 kwietnia 2013 r. M. B. zawarła z T - M. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). W umowie określono, iż strony łączy taryfa – (...) 25, a promocje określono: P_SMS_ (...) _ (...) 24. Przyznano abonentowi ulgę w wysokości 1.228,41 zł. i w takiej samej wysokości zastrzeżono karę umowną. Czas trwania umowy określono par. 3 umowy, znajdującym się na drugiej stronie umowy

dowód: umowa z dnia 03 kwietnia 2013 r. k. 34

T - M. zawarł z G. V. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności. W wykazie sprzedanych wierzytelności w rubryce: „numery kontraktów” wpisano: (...).

niesporne, a nadto wykaz sprzedanych wierzytelności k. 37

SĄD ZWAŻYŁ, (...):

Powództwo podlegało oddaleniu, albowiem powód nie udowodnił swych twierdzeń zawartych w pozwie.

Zgodnie z art. 6 k.c. na powodzie ciążył obowiązek przedłożenia oferty dowodowej, w ramach, której sąd będzie mógł stwierdzić, iż pomimo twierdzeń strony przeciwnej, za udowodnione należy uznać twierdzenia powoda.

Pozwana nie kwestionowała ważności umowy przelewu wierzytelności, na podstawie, której zdaniem powoda nabył on od T - M. wierzytelność w stosunku do pozwanej. Stąd też sąd uznał twierdzenia powoda za udowodnione.

Spór dotyczył natomiast kwestii związanej z samym zawarciem umowy przez pozwaną z T - M.. Pozwana przyznała, że zawarła umowę z T - M., ale umowę inną, aniżeli tą na jaką wskazuje w pozwie powód. W pozwie powód podał że dochodzi zapłaty wynikającej z umowy z dnia 05 11 2013 r. o nr (...). Tymczasem pozwana wskazała, że zawarła z T - M. umowę w dniu 03 kwietnia 2013 r. o nr (...).

Wobec tak wyraźnie zarysowanego stanowiska pozwanej, jak również wobec wyraźnego stanowiska sądu, który na rozprawie zobowiązał powoda do wskazania z tytułu jakiej umowy powód dochodzi roszczeń, pełnomocnik powoda powinien był przedstawić umowę z dnia 05 listopada 2013 r. tj. tą jaką wskazał w umowie.

Podsumowując- twierdzenia powoda zawarte w pozwie nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji przez niego przedłożonej.

Nie sposób też uznać za prawdziwe twierdzeń powoda (zawartych w piśmie z dnia 04 11 2015 r., jak na k. 77) dotyczących tego przez ile cykli rozliczeniowych i w jakiej kwocie pozwana była zobowiązana doładowywać telefon. Pozwana zakwestionowała jakoby miała płacić po 50 zł. miesięcznie przez 42 cykle (vide k. 82). Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych przedłożona przez powoda nie może być podstawą do uznania twierdzeń powoda w tym zakresie za prawdziwe, albowiem czas jej trwania został określony par. 3 umowy, znajdującym się na drugiej stronie umowy, której to strony powód sądowi nie przedłożył. Warto w tym miejscu zwrócić jednak uwagę na to, iż w umowie określono, że strony obowiązują warunki taryfy (...) 25. Jeśli zatem dokument przedłożony przez powoda – warunki oferty promocyjnej (vide k. 84) dotyczy tej umowy, to zgodnie z warunkami tej oferty w taryfie (...) liczba obowiązkowych doładowań wynosi: 24, 30, 36, a żadne doładowanie nie opiewa na kwotę 50 zł, lecz na kwoty 35 zł. z VAT lub 70 zł. z VAT. W kontekście powyższego nie sposób uznać za udowodnione twierdzeń powoda co do tego, że pozwana była zobowiązana dokonać przez 42 cykle rozliczeniowe doładowań po 50 zł.

Z tego też tytułu powództwo oddalono.

Oczywiście nie umknęło sądowi z pola widzenia twierdzenie pozwanej, zawarte w jej piśmie z dnia 09 09 2015 r. (k. 53 verte), że nie doładowała dwukrotnie telefonu i pracownik operatora doradził jej napisać pismo z prośbą o reaktywację umowy. Powódka w piśmie tym zaznaczyła, że: „zrobiono zapewne umowę”. Z takiego stanowiska pozwanej można ewentualnie domyślać się, że być może w listopadzie 2013 r. nastąpiła reaktywacja umowy z kwietnia 2013 r. Podkreślenia jednak wymaga, że rzeczą sądu nie jest snucie domysłów odnośnie tego czy powstał stosunek zobowiązaniowy o charakterze umownym w listopadzie 2013 r. Jeśli powstał - to powód, reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego powinien przedłożyć umowę z listopada 2013 r., gdzie podobnie jak w umowie z kwietnia 2013 r. widnieć będą podpisy stron umowy, pod warunkami tej umowy. Brak tego dokumentu czyni twierdzenia powoda, co do tego, że z tytułu umowy z listopada 2013 r. powstały po stronie pozwanej zaległości, gołosłowne.